

זֶה נִלְמַד לִידֵי צִיּוֹן הַמִּזְבֵּחַ נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי אֱמוּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

זֶהר חֲקִדוּשׁ

עם פירוש

חֲזִירַת אֵישׁ

פרשת בשלח

כח

וְהַמְשִׁכִּים יִזְהָרוּ בְּזֶהר חֲקִדוּשׁ

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב ירושלים 2
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1852**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צוהען די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נרפס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

**2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691**

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

♦ הקדמה ♦

שמיים אין פסוק (משל כב, כט): "חזית איש מהיר במלאכתו" ווען דו זעסט א מענטש וואס איז פלינק אין זיין ארבעט, זאלסטו וויסן - "לפני מלכים יתיצב" ער וועט צום סוף שטיין פאר קעניגן, זאגן אונז די הייליגע חכמים (שיר השירים רבה א, ד): "אלו הצדיקים" דאס מיינט מען די צדיקים, "שהם עוסקין במלאכתו של הקדוש ברוך הוא" וואס זיי באשעפטיגן זיך אין די ארבעט פונעם אייבערשטן; זיי ברענגען צוריק גשמות ישראל צום הייליגן באשעפער, זיי זאלן גיין אין די וועגן פון די תורה.

דאס געפונען מיר אן א שיעור מאל אינעם הייליגן ספר זוהר, דאס גרויסקייט פון די צדיקים וואס זיי לעבן מיט די תורה, זיי לעבן מיט'ן הייליגן באשעפער; זיי זענען זוכה ביים סוף: "לפני מלכים יתיצב" זיי וועלן זיך זען מיט'ן לעבעדיגן באשעפער, "בל יתיצב לפני חשכים".

וויבאלד מיר האבן געהערט אלע יארן ווי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז משתוקק עס זאל ארויסקומען א פירוש אויף זוהר וואס אפילו קליינע קינדער וועלן קענען לערנען און פארשטיין, האבן מיר בסייעתא דשמיא געשריבן א לייכטע פירוש אויפ'ן ספר זוהר, וואס אפילו פשוטע מענטשן זאלן דאס קענען לערנען און פארשטיין, און באקומען א חשק צו לערנען דעם הייליגן ספר.

ביי די וועלט איז אנגענומען, אויב מען לערנט זוהר איידער מען איז פערציג יאר אלט - קען מען משוגע ווערן, אבער מוהרא"ש פלעגט שפעטן דערפון; מוהרא"ש האט געזאגט: "עס איז נישט אמת, מען ווערט נישט משוגע פון לערנען זוהר, משוגע ווערט מען אויב מען טוט עבירות חס ושלום, און אויב מען לערנט זוהר ווערט מען א גרויסער צדיק".

איך האב א נאמען געגעבן דעם ספר: "חזית איש". מיר געפונען כמעט פאר יעדע שטיקל זוהר דעם לשון 'תא חזי' - קום און זע; עס שטייט פון צדיקים, אין גמרא איז דא דער לשון 'תא שמע' קום און הער, אבער אין זוהר הקדוש איז דער לשון 'תא חזי' קום און זע, ווייל דער הייליגער ספר זוהר עפנט אויף די אויגן, מען זאל זען מיט די אויגן דעם אייבערשטן אין יעדן זאך. "חזית" איז מלשון "תא חזי", און אינעם ווארט אי"ש איז מרוכז די נאמען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו וואס האט זיך מוסר נפש געווען פאר מיר, ער האט רחמנות געהאט אויף מיר, מיר מקרב געווען צום בורא כל עולמים און

מיר געעפנט די אויגן איד זאל שפירן דעם אייבערשטן און זען אין יעדע זאך רוחניות
אלקותו יתברך.

איד איז מרומו אינעם ווארט א'ש די נאמען פון מיין זיידע, קארלסבורגער רב, רבי
י'חזקאל רוטה זכותו יגן עלינו, וואס ער האט אין מיר אריינגעלייגט א גליסטעניש צום
הייליגן ספר זוהר. איד האב זוכה געווען צו לערנען מיט אים פון אלס קינד בחברותא
פאר לאנגע יארן דעם הייליגן ספר זוהר, איד האב זוכה געווען צו זיצן גאנצע וואכן אין
מערת רבי שמעון בר יוחאי אין מירון מיט אים, און באקומען א שטיקל טעם, א שטיקל
געפיל - צו די הייליגע זאכן, איד איז מרומו אינעם ווארט א'ש מיין נאמען.

דער אייבערשטער זאל העלפן, דורך לערנען דעם הייליגן זוהר זאלן מיר אלע ווערן
ציגעקלעבט צום אייבערשטן. אזוי ווי דער הייליגער צדיק רבי ברוך'ל פון מעזיבו
זכותו יגן עלינו האט געזאגט פשט אינעם שער הזהר: "זה ספר הזהר אשר חבר
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו", האט ער געזאגט: "זה ספר", דער
דיאמאנט, "הזהר", וואס שיינט אין אלע וועלטן, "אשר חבר", עס באהעפט אידישע
קינדער צום הייליגן באשעפער, "תנא", עס לערנט אויז אז עס איז דא א באשעפער,
דאס האט מחבר געווען דער הייליגער "רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו".

ברוך י' ל'עולם א'מן ו'אמן.

...

א תפילה

פארן לערנען זוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, בזכות וואס
איד לערן דעם הייליגן ספר זוהר, וואס רבי שמעון בר יוחאי
האט געזאגט, אז דורך לערנען דעם הייליגן זוהר וועט מען
ארויסגיין פון גלות - זאל איד זוכה זיין ארויסצוגיין פון
מיין אייגענע גלות; איד זאל אפלאזן אלע נארישקייטן און
אנהויבן לעבן מיט דיר, איד זאל זוכה זיין דרך צו שפירן. און
בזכות וואס איד לערן דעם הייליגן זוהר - זאל מיר ליכטיג
ווערן מיינע אויגן, איד זאל האבן א קלארע לויטערע און
ונה, איד זאל לעבן מיט דיר, און קיינמאל נישט פארגעסן
פון דיר:

פרשת בשלח תשפ"ו - דף סג ע"א

ואיננו דלא אשתכחו בני מהימנותא, מה כתיב בהו, (במדבר יא) שמו העם ולקמו. מאי שמו. שמוותא הוּו נסבי לגרמייהו, בגין דלא הוּו בני מהימנותא. מה כתיב בהו. וטחנו ברחים או רבו במדוכה וגו'. מאן אמרח (דף ס"ג ע"א) לון כל האי. אלא דאיננו לא הוּו בני מהימנותא.

חזית איש

ואיננו די מענטשן, דלא אשתכחו בני מהימנותא וואס האבן נישט געהאט קיין אמונה, מה כתיב בהו וואס שטייט ביי זיי? (במדבר יא, ח): 'שמו העם' דאס פאלק פלעגט שפאצירן אן זיך פלאגן, 'ולקמו' און זיי פלעגן קלויבן די מן; דאס איז די פשוטות פון פסוק, אבער דער זוהר גייט מסביר זיין דא מער טיפער, מאי 'שמו' וואס מיינט די ווארט 'שמו'? שמוותא הוּו נסבי לגרמייהו זיי האבן זיך גענומען א נארישקייט, בגין דלא הוּו בני מהימנותא ווייל זיי האבן נישט געהאט קיין אמונה; מה כתיב בהו וואס שטייט ביי זיי? 'וטחנו ברחים' אז זיי פלעגן צעמאלן אין א מיל דעם מן, 'או רבו במדוכה' אדער פלעגן זיי עס צעשטויסן מיט א שטייכל, וגו', 'ובשלו בפרור' און קאכן אין א טאפ, און אזוי ווייטער; פרעגט דער זוהר: מאן אמרח לון כל האי ווער האט זיי געזאגט צו ארבעטן אזוי שווער? עס האט בכלל נישט אויסגעפעלט, אלא דאיננו לא הוּו בני מהימנותא נאר וואס דען, אז מען האט נישט קיין אמונה מיינט מען אז מען דארף זיך שטארק פלאגן צו ברענגען פרנסה.

דאס איז וואס מען זעט אז מענטשן געבן אונזעך זייער לעבן און מען ארבעט ביטער שווער פאר פרנסה, דאס קומט פון חסרון אמונה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין פב): 'ראית מצידי חיה ועוף ויש להם אוזנות והן מתפרנסין שלא בצער', האסטו דען אמאל געזען א חיה אדער א פייגל זאלן האבן א פאך? און מען זעט ווי אלע באשעפענישן האבן פרנסה אן קיין מי און פלאג, 'והלא לא נבראו אלא לשמשני', און זיי זענען דאך נאר באשאפן געווארן פארן מענטש, 'ואני נבראתי לשמש את קוני', און דער מענטש איז דאך באשאפן געווארן נאר צו דינען דעם אייבערשטן, אינז דין שאתפרנס שלא בצער', איז דאך זיכער אז דער מענטש וואלט ווען געדארפט האבן פרנסה אן קיין מי און פלאג, נאר וואס דען? 'אלא שהרעותי מעשי וקפחתי את פרנסתי', איך האב געטון עבירות, און מיט דעם האב איך פארמינערט די פרנסה; ווייל אז מען פארגעסט פונעם אייבערשטן, מען פארלייט די אמונה - דארף מען זיך זייער פלאגן און מוטשען אויף פרנסה.

בַּגּוֹזָא דָא, אֵינּוֹן דִּלָּא מְהִימְנִי בִּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, לָא
 בָּעָאן לְאַסְתַּבְּלָא בְּאַרְחוּי, וְאֵינּוֹן בָּעָאן לְאַמְרָחָא
 גְּרַמְיִיהוּ בְּל יוֹמָא בְּתַר מוֹזֻנָּא, יִמְמָא וְלִילִי, דִּלְמָא לָא סָלִיק
 בִּידֵיהּ פְּתָא דִּנְחָמָא. מֵאן גָּרִים לֹון הָאִי. בְּגִין דִּלָּאוּ אֵינּוֹן
 בְּנִי מְהִימְנוּתָא. אוּף הָכָא, שְׁמוּ הָעָם וְלִקְטוּ, שְׁמוּ בְּשִׁמוּתָא

חזית איש

בַּגּוֹזָא דָא אַזוי אויף, אֵינּוֹן דִּלָּא מְהִימְנִי בִּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא דִּי אֵלֶּע וואס
 האבן נישט קיין אַמּוּנָה אֵינַעם אַיִבֶּעֶרשְׁטֵן אַז דער אַיִבֶּעֶרשְׁטער געבט פֿרִנְסָה
 און דער אַיִבֶּעֶרשְׁטער שפּייזט די גאַנצע וועלט, לָא בָּעָאן לְאַסְתַּבְּלָא בְּאַרְחוּי
 זיי ווילן נישט אַריינטראכטן אֵינַעם אַיִבֶּעֶרשְׁטֵן'ס וועגן זיך צו שטארקן מיט
 אַמּוּנָה, וְאֵינּוֹן בָּעָאן לְאַמְרָחָא גְּרַמְיִיהוּ בְּל יוֹמָא בְּתַר מוֹזֻנָּא זיי ווילן זיך מוטשען
 יעדן טאג פאר פֿרִנְסָה, יִמְמָא וְלִילִי טאג און נאכט לויפט מען נאך די פֿרִנְסָה,
 מען האט א פחד דִּלְמָא לָא סָלִיק בִּידֵיהּ פְּתָא דִּנְחָמָא אויב וועט קומען א
 טאג וואס מען וועט נישט האבן קיין שטיקל ברויט; מֵאן גָּרִים לֹון הָאִי פון וואו
 נעמט זיך דאס אז מען אַרבעט אַזוי שווער און מען זארגט זיך אַזוי פאר פֿרִנְסָה?
 בְּגִין דִּלָּאוּ אֵינּוֹן בְּנִי מְהִימְנוּתָא ווייל מען האט נישט קיין אַמּוּנָה, מען פארלאזט
 זיך נישט אויפן אַיִבֶּעֶרשְׁטֵן.

אַבער אז מען האט א שטארקע אַמּוּנָה, מען חזר'ט די אַמּוּנָה אַז דער אַיִבֶּעֶרשְׁטער איז דער זון
 ויפֿרִינס לֵכַל - איז מען זוכה אפילו היינטיגע צייטן צו באקומען מן פונעם אַיִבֶּעֶרשְׁטֵן אַלֵיִינס, און ווי
 מער מען איז זיך מבטל צום אַיִבֶּעֶרשְׁטֵן און מען ווייסט אז די פֿרִנְסָה קומט נאר פון אים - איז מען
 ממש'יך צו זיך פֿרִנְסָה בִּשְׁפַע, מען דארף זיך בכלל נישט מוטשען, ווייל פאר יעדן טאג איז דא פֿרִנְסָה
 פארן טאג, אַזוי ווי די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן (מִכְלֶתָא פֿרִשְׁת בְּשִׁלַח, ויטע ב): 'מִי שֶׁבָּרָא יוֹם',
 דער אַיִבֶּעֶרשְׁטער וואס האט באשאפן דעם טאג - 'בָּרָא פֿרִנְסָתוֹ', האט באשאפן די פֿרִנְסָה פארן
 טאג, אוּף הָכָא און אַזוי אויף איז געווען אין מדבר ביי די מן; אַזוי ווי עס שטייט
 אין פֿסוק 'שְׁמוּ הָעָם וְלִקְטוּ' טייטשט דער זוהר, 'שְׁמוּ' איז א לשון פון שטות, פון
 נארישקייט, בְּשִׁמוּתָא גְּרַמְיִיהוּ זיי האבן דאס געטון מיט אַיִגענע נארישקייט,
 עס האט בכלל נישט אויסגעפֿעלט, די זעלבע מן וואלט מען ווען געקענט עסן
 אן זיך פֿלאגן, וּבָעָאן לְאַמְרָחָא עֲלִיהּ זיי אַלֵיִינס האבן זיך געוואלט פֿלאגן, הָרָא
 הוּא דְבִתִּיב אַזוי ווי עס שטייט אין פֿסוק 'וְטַחֲנוּ בְּרִחִים' זיי פֿלעגן נעמען די

דגִּרְמִייהוּ, וּבָעָאן לְאַמְרָחָא עָלֶיהָ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וּמַחֲנוּ בְּרַחֲמִים. בְּתַר כֹּל מְרַחָא דָּא, לֹא סָלִיק בִּידְיֵיהּ, אֲלֵא דְכְּתִיב וְהָיָה טַעֲמֹו כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן. וְלֹא יִתִּיר. מֵאן גָּרִים לֹון הָא, בְּגִין דְּלֹא הָווּ בְּנֵי מַהֲמָנוּתָא.

חזית איש

מִן אוֹן דָּאס מַאֲלָן אִין אַ מִיל, בְּתַר כֹּל מְרַחָא דָּא אוֹן נֶאָךְ אֲלַע פֿלאַג אוֹן נֶאָךְ נֶאָכְלוּיפֿן אַזוי סאַךְ נֶאָךְ דִּי פֿרַנְסָה - לֹא סָלִיק בִּידְיֵיהּ אִיז זיי נִישַׁט גֶּעבֿליבֿן מֶעַר, אֲלֵא דְכְּתִיב נֶאָר דָּאס וואס שְׁטִיט אִין פֿסוק: 'וְהָיָה טַעֲמֹו' אוֹן דֶּער טַעַם אִיז גֶּעוֹוֶען, כְּטַעַם אַזוי ווי דֶּער טַעַם, 'לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן' פֿון אַ טייג וואס אִיז גֶּעקֶנֶטן גֶּעוואָרן מיט אַ פֿייכְטקייט פֿון אויל, וְלֹא יִתִּיר זיי האבן נִישַׁט גֶּעשְׁפִּירט מֶעַר טַעַמִּים; מֵאן גָּרִים לֹון הָא וואס האט צוגעבֿרענגט אַז זיי זאלן נִישַׁט שְׁפִירן אֲלַע הייליגע טַעַמִּים וואס די צדיקים האבן גֶּעשְׁפִּירט אִין דִּי מִן? בְּגִין דְּלֹא הָווּ בְּנֵי מַהֲמָנוּתָא ווייל זיי האבן נִישַׁט גֶּעֵהאַט קיין אַמוֹנָה.

אַפֿער דִּי הייליגע צדיקים, וואס זענען בֵּטל וּמְבוטל צום אייבערשטן, זיי זענען זוכה צו עסן דִּי מִן אוֹן שְׁפִירן אֲלַע טַעַמִּים אִין דַּעַם, דֶּער אייבערשטער בֿרענגט זיי זייער פֿרַנְסָה און קיין צער אוֹן און קיין מִי, ווייל אֲלַעס וואס מען פֿלאַגט זיך פֿאַר פֿרַנְסָה - אִיז נֶאָר פֿון חסרון אַמוֹנָה, אַזוי ווי דֶּער הייליגער רַבִּי זַאָגט (לקוטי מוֹהַר"ן חֶלֶק א. סימן מו), דָּאס וואס מען פֿאַרט נְסִיעוֹת פֿאַר פֿרַנְסָה אִיז פֿון ווייניג אַמוֹנָה, 'כִּי אִם הָיָה מֵאִמִּין בְּאַמוֹנָה שְׁלֵמָה', ווייל אויב מען וואלט געגלייבט מיט אַ שְׁטאַרקע אַמוֹנָה, 'שְׂכֹל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַזְמִין לוֹ כֹּל צָרָפוֹ', אַז דֶּער אייבערשטער קען געבן דַּעַם מענטש אֲלַע זיינע באדערפֿענישן, 'לֹא הָיָה נֹסֵעַ שׁוּם נְסִיעָה', וואלט ער נִישַׁט געדארפט פֿאַרן אִין ווייטע מקומות פֿאַר פֿרַנְסָה, נִמְצָא כִּי הִנְסִיעָה הִיא קְלִקוּל אַמוֹנָה, נֶאָר אַז מען האט נִישַׁט אַ שְׁטאַרקע אַמוֹנָה דאַרף מען זיך אַסאַךְ פֿלאַגן.

אִין דַּעַם שְׁמִיךְל זוּתֵר זענען מִיר אַ גְּרוֹיסן מוֹד, אַז דָּאס וואס מען פֿלאַגט זיך פֿאַר פֿרַנְסָה אִיז צוֹלִיב דַּעַם וואס דִּי אַמוֹנָה אִיז נִישַׁט שְׁטאַרק, און ווייל מען געבט זיך נִישַׁט אַפֿער אינגאַנצן צום אייבערשטן, ווייל מוֹד אַ שְׁטאַרקע אַמוֹנָה און מיט ביטורל צום אייבערשטן אִיז מען זוכה צו באקומען פֿרַנְסָה גרינגערדייט.

